

Lezingen gehouden niet onder ODV-paraplu (van Gene Zijde), maar op persoonlijke titel van de sprekers (vaak Henri)

6 oktober 1992

INTROSPECTIE EN GEWAARWORDEN

Goedenavond vrienden. De eerste opmerking: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, dat zal u bekend zijn. Het wordt op prijs gesteld wanneer u zelf nadenkt. Volg niemand na in zijn dwaasheden, bega uw eigene. In de tweede plaats: Zoals u weet, zijn onze mogelijkheden wat beperkter de laatste tijd. Bij vraagstelling kan het dus zijn dat ik een vraag terzijde moet leggen, dan wel enige tijd moet wachten voordat ik een beantwoordingsmogelijkheid heb gevonden. En dan het derde punt, dat kent u: waar gaan wij deze avond over praten?

❖ *Zou u misschien willen spreken voor gewaarworden en introspectie, dat is niet hetzelfde.* Introspectie is een gewaarwording van de innerlijke mens, waarbij men tijdelijk de uiterlijke wereld vergeet. Waarneming is het constateren van feiten, welke men onmiddellijk verwerkt tot illusies, zodat ze passen in het wereldbeeld dat men heeft.

Een gewaarwording kan berusten op zuiver cerebrale activiteiten, dus de hersenen, de zintuigen, nemen waar. In andere gevallen voelt men aan. Ook dit is een gewaarwording. Voorbeeld: u komt binnen een huis, waar net een daverende ruzie is geweest, maar je wordt natuurlijk ontvangen: 'god, wat leuk, dat je aankomt'. Want u kent die komedie waarschijnlijk wel. Nu voelt u gewoon een drukkende sfeer aan. U bekort uiteraard der zaak uw bezoek en toch kunt u niet zeggen hoe die gewaarwording is ontstaan.

Een mens heeft rond zich een gevoeligheidszone. Bij beschaafde mensen bedraagt die over het algemeen niet meer dan een meter aan beide zijden buiten het lichaam, aan alle zijden. Dat is ongeveer de receptiviteit van de aura. Een minder beschaafd mens heeft vaak een aanvoelingsvermogen dat verder reikt, soms zelfs tot honderden meters. Dit hangt onder meer samen met territoriumbewustzijn, een dierlijke factor, maar daarnaast ook met het opvangen van signalen, die niet tot de zintuiglijke kwaliteiten kunnen doordringen. Het geheel dáárvan is ook gewaarworden.

Wanneer u zich nu naar binnen toe keert, dan wordt u niet meer geconfronteerd met een feitenachtergrond die u moet inpassen in uw wereldbeeld. Integendeel, u begint met een ik-beeld - en dat ik-beeld is gemeenlijk onjuist - en in dit ik-beeld zoekt u nu bepaalde factoren te herkennen. Let wel: u moet dus éérst weten waar u naar zoekt en wanneer u dat doet, dan ontmoet u enkele onbekenden, hiaten tussen de bekende factoren als het ware. Wanneer men zich hierop richt, wordt men zich bewust van een aantal invloeden in de mens, die we eenvoudigheidshalve zullen klasseren als onderbewustzijn. Verder blijkt dat u uit de omgeving signalen ontvangt en heel waarschijnlijk daarnaast ook uit het totaal van de aarde en de mensheid. Wij klasseren deze dan maar als bovenbewustzijn.

Het bovenbewustzijn blijkt een gemeenschappelijke factor te zijn, welke het geheel van de gedachtebeelden enige tijd in zich draagt en aflezing van die gedachtebeelden mogelijk maakt op het ogenblik dat uw eigen instelling sterk geconcentreerd en op één punt gericht is en dit punt in die gedachtewereld voorkomt. Het is bijvoorbeeld een verklaring voor het vaak bijna gelijktijdig ontstaan van één en dezelfde uitvinding in verschillende landen of delen van de wereld. U ontmoet dit, maar u ziet het als een deel van uzelf. U gaat in die introspectie dus proberen om aan uzelf te verklaren waar het vandaan komt.

En dan begint u aan het precies hetzelfde als de oermens. U komt tot bepaalde taboes, u hebt bepaalde totems voor uzelve opgericht, voorouderlijke krachten of misschien een god, de heilige geest en daar komt dan de hele zoi onder. In ieder geval, op deze wijze krijgt u dan een innerlijk beeld. Dat innerlijk beeld wordt weer uitgedrukt in termen en normen die bekend

zijn, dus die passen in het cerebraal denken, want anders kun je er niet bewust van worden. Je moet nu eenmaal op een of andere manier de zaak vertalen.

Misschien lachen de mensen, wanneer ze horen dat vroegere heiligen, anachoreten enzovoorts de hemel zagen als een kristallen stad met een bestrating van goud, waar iedereen lammetjespap at met zilveren lepeltjes. Ik vereenvoudig het beeld natuurlijk enigszins nu. Maar voor hen was dit de grootste glorie. Zij moesten de schoonheid, het overweldigend geheel uitdrukken en deden dit dan in kristallen kathedralen, in kostbare straten en al die dingen meer. En op dezelfde manier vertelt u uw innerlijk bewustzijn ook van andere werelden en sferen in termen die voor u passen. Ik hoop dat ik niet te ver afdwaal. Als het zo is, graag één toeroep en we keren tot het onderwerp zelf terug.

Nu zijn wij bezig bijvoorbeeld met te denken aan ons werkelijk ik, het zogenaamde superego, voor mij zoiets als mighty mouse, een tekenfilmfiguur. Maar goed, men gelooft daarin. Wat is het superego anders dan het werkelijke ik? Het werkelijke ik echter is tijdloos en kan dus in tijd niet gedefinieerd worden, het kan alleen beleefd worden. Men kan zich gewaarworden dát het werkt, maar men kan niet zeggen wat het is en hoe het werkt. En dan zegt men: ja, maar er moet een geestelijke wereld zijn. En nu komen we dichterbij de aarde, dus dichterbij degenen die nog niet zo lang zijn overgegaan en we zitten in zomerland.

Zomerland? Het lijkt wel een reisbrochure. Maar goed. Wat is zomerland? Ja, zegt de één, het is een schitterend land met dorpjes en daar zitten de mensen te zingen rond lichtende zuilen. Ja, voor die mensen is dat zo. Het is een voorstelling die bestaat, ook bij mensen die al gestorven zijn, want de meeste mensen denken dood is af, nou, het valt tegen hoor.

Je krijgt nog een hele reeks andere mogelijkheden en belevingen voor dat je eindelijk de rust hebt gevonden en dat is dan zoiets als nirwana, deel zijn van een totaliteit die wel leeft, maar niet meer zelfbeslissende factor zijn, alleen het geheel ondergaande.

Goed, dan bouwt een ander zomerland op, die zegt: o nee, ik zie lotusvijvers en zo nu en dan ontspruit daar een bloem en in die bloem zien wij dan de ziel van een mens die zojuist gestorven is. Mooi beeld, lotus, wortelend in de modder, bloeiend aan het oppervlak en daarin de ziel opstijgend naar de hemel. Ik vind het een mooi beeld. En ergens heeft het nog wel zin ook. Maar dacht u nou werkelijk dat het hiernamaals een soort hortus botanicus was? Dat is toch onzin. 'Ik heb er bloemen gezien, zó mooi, zoveel kleuren, je kunt ze niet beschrijven'. Klopt. U hebt iets gezien wat u vertaald hebt als een tuin. En het aantal varianten daarin was zo groot, dat u ze niet benoemen kon. U hebt ze dus kleur gedoopt.

Met introspectie zijn we dus bezig om datgene wat we innerlijk gewaarworden, te vertalen in termen waarvan we ons bewust kunnen zijn. En ik geloof dat je dat áltijd in de gaten moet houden. Het is o zo gemakkelijk om te zeggen: o ja, je hebt dat en dat lot, dat komt van een vroegere incarnatie. Het lijkt wel of het bestaan een vervolgroman is: elke twee generaties een aflevering. Dat is niet reëel. We moeten reëel blijven. Reïncarnatie bestaat. Zij is geen noodzaak, zij is geen verplichting, zij is een gebeuren, waartoe het ik komt, wanneer het zich geestelijk niet verder kan bewegen of ontwikkelen. Je zou kunnen zeggen: het is een soort kosmische wet dat alles wat in een bepaald niveau wil integreren, eerst zélve dit niveau in zich moet dragen.

En dan kunnen we zeggen: ja, maar, wat houden we ons daar mee bezig? We houden ons bezig met licht en duister. We houden ons, wanneer we mens zijn en bewustzijn en bewustwording nastreven, bezig met tegenstellingen. Wij kunnen niet iets op zichzelf definiëren zonder dit te doen aan de hand van uitersten die bijvoorbeeld in ons waarnemingsvermogen of in ons denkvermogen bestaan. Daarbinnen komen wij tot definitie.

En realiseer u nu goed dat bewustwording dus een proces is, waarbij je steeds meer van de feiten, werkelijkheid, gelegen áchter de illusoire wereld, die de mens daaraan heeft verbonden, kunt correleren. Je kunt ze samenvoegen en je kunt ze gaan begrijpen als één permanente reeks van invloeden, met één aan te duiden werking in je eigen bestaan. Dit is natuurlijk voor degenen die bewustwording nastreven een wat pijnlijke constatering.

Je kunt namelijk niet bewust worden door alleen maar in steeds hogere werelden te zweven, want mensen die zweven, ach, die maken vandaag of morgen ook een noodlanding (en dan

hopen we alleen maar dat er geen flats in de weg staan). Dus realiseer u dat goed. Je moet niet zweven, je moet gewoon als mens in je eigen wereld en de limieten van waarneming en dergelijke die je door je waarnemingsvermogen, door je mens-zijn worden opgelegd, die moet je accepteren. Maar je moet samenhangen leren kennen die verder grijpen dan alleen het menselijk redelijke.

De menselijke logica is een werktuig, een werktuig dat je kunt gebruiken, omdat het is toegespitst op de beperkingen van het menselijk denken en waarnemingsvermogen. Daarboven bestaan andere werelden. We kunnen niet komen met een superlogica, want die is niet te volgen. Maar we kunnen misschien een of andere taal vinden, waardoor we iets wat boven de logica van anderen uitgaat, toch op een voor hen kenbare wijze kan worden uitgedrukt. Zoals Einstein met zijn $E=mc^2$.

Als je dat na wilt gaan rekenen, dan ben je wel een tijdje bezig. Maar deze stelling bleek hanteerbaar, óók wanneer de afleiding daarvan voor velen nog een raadsel was. En daardoor ontstond een verandering in bepaalde wiskundige procedures. Er ontstonden zelfs totaal nieuwe vormen van wiskunde. Bewustwording is iets dergelijks. In jezelf voltrekt zich een proces, waardoor je eindelijk meer van de werkelijkheid aanvaardt dan redelijk logisch en zintuiglijk voor anderen aanvaardbaar is. Maar dan ben je pas aan het begin. Want dan moet je dat omzetten in iets wat op je eigen wereld van toepassing kan zijn. En pas wanneer het daar bruikbaar is, toepasbaar is, hanteerbaar is - let wel, ik zeg niet wetenschappelijk constateerbaar, omdat de wetenschap een voortdurende herhaling bij gelijke oorzaken van hetzelfde effect veronderstelt en dat is iets wat niet altijd bestaat - maar het moet op je eigen wereld toepasselijk zijn. Dan pas je dit ontdekte principe toe op je eigen materiële leven en je ziet dat daardoor bepaalde veranderingen ontstaan.

Die veranderingen houden ook in dat je de wereld anders gaat zien, dat je jezelf anders gaat beleven en mogelijk ook beter gaat beheersen en op deze wijze komt tot wat men dan bewustwording noemt. D.w.z. een uitbreiding van bewustzijn die echter altijd uitgaat van het punt dat op dit ogenblik door het ego als werkelijkheid wordt aanvaard. Tot zover. Hebt u vragen?

❖ *Is het door u genoemde onderbewustzijn en bovenbewustzijn, slaat dat uitsluitend op de hersenen, het hersendenken of bedoelt u er ook astraal- of ijler geestelijke gebieden mee?*

Ik bedoel daarmee over het algemeen astrale en levenskrachtgebieden mee, waarop deze zaken dus inwerken. Om u een voorbeeld te geven: Onderbewust. Een aantal belevingen, hebt u zich wel herinnert, maar ze zijn verdrongen. Dat houdt in dat u ze om een of andere reden u niet wilt herinneren, de skeletten in de klederkast binnenin, of dat u - en dat kan ook voorkomen - eenvoudig die dingen vergeet, omdat u overspoeld wordt door nieuwe indrukken. Maar u hebt een bewustzijn, dat ook, wanneer het niet direct toegankelijk herinneringsvermogen betreft, in het geheel uw reacties meebepaalt. Dan is die verdrongen herinnering - en die kan dan desnoods zelfs van een vorige incarnatie zijn - die kan onder omstandigheden geënt zijn in het wordende kind in de prenatale periode, ongeveer de zevende en de achtste maand. Dus dan reageert u op een wijze die eigenlijk niet normaal is op omstandigheden die voor uw redelijk bewustzijn normaal zijn en die kunt u zelf niet verklaren waarom u daar vanaf wijkt van die norm. Dat noemen we dan onderbewustzijn. Onderbewustzijn zetelt dus in de mens zelf en omvat delen van diens geestelijk bestaan. Het kunnen zelfs invloeden zijn die uit wat we zo even dan maar superego hebben genoemd - ik vind het een krankzinnige naam, maar goed -, want er is niks supers aan, het is heel normaal. Maar wat daaruit komt, kan dus ook via dat onderbewustzijn conditionerend werken op uw reacties. Dat is onderbewustzijn.

Wanneer we spreken van bovenbewustzijn, dan spreken we in feite van iets wat u waarschijnlijk astraal zult noemen, ofschoon het deels ook vitaal is, m.a.w. levenskrachten betreft. En levenskrachten werken in op uw klierstelsel onder meer, dus uw emotionele gesteldheid. En daardoor is het te verklaren dat jongens die apart hele prettige mensen zijn en meiden ook natuurlijk, die zijn tegenwoordig net zo goed of zo slecht als de mannen, vroeger was het een aparte soort. (Ik weet niet, het beviel mij beter hoor, ja, maar ik ben dus ook van

enige tijd terug). Maar zolang ze apart zijn, schatten van mensen. Zet ze bij elkaar, een stel rowdy's, om niet te zeggen een stel chaoten. Zij beïnvloeden elkaar, versterken daarbij de onlustgevoelens die in allen op een of andere wijze aanwezig zijn zódanig dat een nieuwe gedragsnorm ontstaat, die blijft ontstaan zolang de groep als zodanig blijft bestaan. Dus dit is een vitaliteitsoverdracht en deze zal ervoor aansprakelijk zijn dat bij voetbalwedstrijden de felste strijd meestal op de tribunes wordt uitgevochten.

Maar we hebben ook andere dingen, ik heb er daarnet al één genoemd. Bijvoorbeeld de lucifer, het zwavelhoutje. Dat werd kort achter elkaar op tenminste zeven plaatsen uitgevonden. Ik heb het niet over de boekdrukkunst, want ook Gutenberg en Laurens Janszoon, die hebben er eigenlijk heel weinig mee te maken gehad. Ze zijn wel op het idee gekomen misschien, maar de chinezen waren ze wel enkele eeuwen voor. Dus daar praten we dan níet over.

Maar er zijn zoveel andere dingen. Bijvoorbeeld wist u dat de benzinemotor op tenminste drie plaatsen bijna gelijktijdig, dus binnen drie maanden werd ontdekt, omdat degene die het het beste had gedaan, het gehaald heeft. Het was een Duitser.

De dieselmotor is ontdekt op tenminste negen verschillende plaatsen, (het is gek dat oneven getallen hier zo vaak voorkomen). Er was één man, meneer Diesel, die erin slaagde zijn motor te demonstreren vóór de anderen het deden en daarmee was hij de man die het had uitgevonden.

En zo zouden we verder kunnen gaan. Hoe komt het dat al die mensen gelijktijdig op hetzelfde idee komen? We kunnen zeggen: ja, dat ligt in de tijd. Dat is een mooi doekje voor het bloeden. We kunnen zeggen: ja, er was behoefte aan die uitvinding op dat ogenblik. Als u van in de file staan houdt, was inderdaad het juiste ogenblik om de auto uit te vinden toen dat gebeurde. Maar realiseer u even. Een mens is bezig met een probleem, een ander met een soortgelijk probleem. Beiden zijn sterk erop geconcentreerd. Gedachten worden uitgedragen en blijven ongeveer als waterdamp in de atmosfeer blijft hangen, blijft dus hangen. Alleen daar gedraagt de zaak zich eerder als een onweer. Op het ogenblik namelijk dat de gedachten in deze sfeer plus de concentratie van de persoon praktisch gelijk zijn en bij de één een tekort aan kennis is en bij een ander teveel aan ideeën, dan slaat het door en dan krijgt men plotseling een nieuwe visie. En als men met die visie dan weet te werken, dan gebeurt dat meer en meer.

U ziet, het is eigenlijk betrekkelijk eenvoudig. Dat noemen we bovenbewustzijn. In het bovenbewustzijn van de mens bestaan allerhande dingen, die in de vorm waarin de mens ze zich voorstelt, eigenlijk niet bestaan. Bijvoorbeeld God. God is een kracht, is geen mensachtige figuur. God is een bewust wezen, ja, maar niet een wezen dat als een mens denkt en oordeelt en bestaat. Maar wat heeft de mens gedaan? Hij voelt die kracht aan, hij heeft er een beeld van gebouwd. Dat beeld domineert. En of we nu te maken krijgen met iemand die het heeft over God of over Allah of over de Heer of over wat anders, het beeld van de God die invloed heeft, is en blijft dezelfde. En die invloed wordt dan met het onbeheersbare en het onverklaarbare verbonden. Dat is dus zuiver menselijk. Illusie, maar een mens moet het zo doen, want anders dan kan hij geen verklaring geven. En hij wil alles verklaren.

Een mens is altijd iemand die probeert de koe door een gehaktmolen te draaien om te kijken wat hij eigenlijk is. En dan is ie heel verbaasd dat hij de koe niet meer terug kan vinden. U excuseert mij, het is geen kritiek op de aanwezigen of zelfs maar op de mensheid. Ik heb wel veel kritiek op de mensheid hoor, maar ach, we hadden in onze tijd onze eigen stomiteiten en waarom zouden we u de uwe niet gunnen, nietwaar.

Dus realiseer u even goed. Het bovenbewustzijn omvat dus een hele hoop denkbeelden. Die denkbeelden zijn niet gedurende lange tijd actief. Hun aanwezigheid in voldoende krachtige mate bedraagt meestal niet meer dan vijftig of zestig jaar. Daarboven hebben we nog iets anders.

Daarboven treffen we een soort wereldje aan of sfeertje of hoe wil je het noemen, waarin dus álle herinneringen een plaats hebben gevonden. Wanneer er een denken is geweest, onverschillig of dit geestelijk was of stoffelijk, is het in die sfeer terug te vinden. Wat later enigszins verkeerlijk Akasha-Kroniek is genoemd, omdat men daarin meent dat men alles

terug kan vinden, het leven, en zelfs het lot voor de toekomst. Dit laatste is maar beperkt mogelijk. De toekomst is namelijk een niet gerealiseerd deel van een permanente en constante werkelijkheid.

Wanneer we nu nog even verder gaan, dan komen we tot de conclusie dat dit bovenbewustzijn dus zeer vele factoren omvat, waarvan sommige eerder van geestelijke aard zijn, andere van meer astrale aard.

Levensenergie treffen we op dit niveau praktisch niet aan, wel wordt de vloed van levensenergie op lagere niveaus van bewustzijn hierdoor mede bepaald. En dan hebben we daar dus de uitleg van wat ik met die termen bedoel en wat hun feitelijke werking en status is, zover als je dus de dingen uit elkaar kunt rafelen. Dan nogmaals, als we veel te ver gaan, dan zijn we net als die man die de koe door de gehaktmolen draait om te weten wat een koe was. Begrijpt u wat ik bedoel? Voldoende? Geen commentaar? Iemand nog andere vragen?

- ❖ *Wat is dat eigenlijk, je hoorde in de Tweede Wereldoorlog dat mensen bijvoorbeeld in Londen tegen die enorme bombardementen op gingen mediteren of zich concentreerden op vrede en dat dat toch ook een effect had, zoals de gedachtekracht of concentratie ook een effect had.*

Ja, onder andere het ingrijpen van de White Witches in de Battle of Britain. Ja, dat is inderdaad waar. Nu moet u zich het volgende eens voorstellen: wanneer ik intens iets denk, ook wanneer het voor anderen geen feit is, en dit zie als een geheel van een totaalcracht, onverschillig hoe ik die benoem, dan schep ik een afwijkende illusie, dat zult u met mij eens zijn. Maar die illusie die kan zich verbreiden. Al datgene wat niet past in die illusie, wordt onzeker. Door deze onzekerheid wordt het vatbaar voor degenen die wél positief in de illusie leven. Kunt u het volgen? Het is dus eigenlijk doodeenvoudig.

Gedachten zijn krachten: wanneer u denkt dat u ziek bent en uw lichaam weet het nog niet, dan denkt u zólang dat uw lichaam er uiteindelijk aan gaat geloven. De malade imaginaire is niet alleen maar iets van Molière. Het is één van de dingen die in de maatschappij voortdurend voorkomen, omdat mensen in een pseudo-ziektebeeld vluchten voor een werkelijkheid die ze op één of andere manier proberen te ontwijken. En dan kun je een dergelijke ziekte niet werkelijk genezen. Omdat, wanneer déze ziekte met zijn symptomen genezen wordt, er prompt een andere opduikt, die plaatsvervangend een rationalisatie vormt voor de verwerping van bepaalde feiten in de wereld.

Dus wanneer we ons dat goed voor ogen stellen, dan zien we dat een mens met gedachtekracht heel veel kan doen. Als 'ie positief denkt, dan kan bijvoorbeeld een operatie veel voorspoediger verlopen, de genezingsstijd kan gehalveerd worden en als 'ie pessimistisch denkt, dan kan zowel de operatie zelf meer nadelige gevolgen tonen, als de recuperatietijd daarna dus wordt uitgestrekt vaak tot het vier-, vijfvoudige. En dat is alleen gedachtekracht ín de mens óver de mens zelf.

Als nu tien mensen hetzelfde denken, dan scheppen ze een kracht die gericht kan worden op iets of iemand anders. Zolang de persoon past in het beeld dat men uitzendt, zal deze de invloed daarvan ondergaan. Wanneer veertig of vijftig mensen dat doen, dan neemt de kracht aanmerkelijk toe. Wanneer duizend mensen het doen, dan is die kracht voor zeer velen al onweerstaanbaar geworden.

Maar het is altijd nodig dat er een doel is. Je kunt dus niet zeggen: wij gaan mediteren voor de vrede. Wat is vrede? Wie weet wat vrede is? Sommige mensen denken dat ze nu in vrede leven, omdat er een economische oorlog is losgebroken, die een oorlog met de wapenen tijdelijk verbiedt, behalve in beperkte gebieden. Wat is vrede? Vrede is een toestand van evenwicht en rust. Hoe kun je enige vooruitgang hebben, enige evolutie of zelfs maar revolutie, wanneer alles zo rustig is? Dus vrede bestaat eigenlijk niet. Als wij dus mediteren over de vrede, dan hebben we het over een toestand die we in onszélf zouden willen bereiken en misschien bereiken we dat, tijdelijk, maar we kunnen het nooit voor de wereld doen. Maar wanneer wij denken: ja, die en die mensen, die handelen verkeerd, want er is vrede mogelijk, wanneer ze de wapens neerleggen, dan kun je wel bereiken dat ze daarover gaan denken. Het

wil niet zeggen dat ze het onmiddellijk doen, maar het denkbeeld wordt in hen vastgelegd en beïnvloedt hun verdere handelingen. Begrijpt u? Dus gedachten zijn krachten.

Wanneer u een bloem hebt, een plant met een bloem, en u staat er bij, en u denkt: o, wat mooi, u omarmt a.h.w. die schoonheid in gedachten, dan voelt de plant plotseling meer levenskracht, de sapdrift neemt iets toe, de omzetting in de bladeren neemt iets toe en de bloem blijft wat langer mooi. Gedachtekracht.

Het bestaat dus inderdaad. Maar we moeten ons niet voorhouden, dat mediteren, alleen maar over een abstract iets, wat uithaalt. Abstracte dingen namelijk zijn de vloek van de mensheid. Abstracties, nou ja, laten we er een heel moderne geven: Regelgeving berust op een abstractie, namelijk het denkbeeld dat nimmer waar is, dat men door het uitspreken van een regeling of het vastleggen daarvan een verandering in de werkelijkheid tot stand brengt. Regelgeving heeft pas *dán* zin, wanneer regelhandhaving daarmee gepaard gaat. En dat laatste is bijna onmogelijk, want u weet, wanneer je dan een beetje dwang oplegt, is het politiek of economisch of personeelsmatig niet haalbaar.

Dus daar zou je zeggen: dat haalt eigenlijk niets uit. Je kunt niet regeltjes geven, maar je kunt zeggen: dat is beter. Je kunt een ideaalbeeld uitzenden, mits je weet naar wie of naar welk deel van de wereld je het uitzendt en het in grote intensiteit en bij voortdurende herhaling doet. *Dán* heeft het zin.

Misschien mag ik even afwijken hier. Ik heb uw vraag trouwens zo goed mogelijk beantwoord, ik zou willen wijzen op iets wat in de astrale wereld bestaat. Ja, voor degenen die er niet in geloven, is het misschien een waan. Maar wij weten dat wanneer iemand sterk denkt aan iets, dat dit astraal vorm krijgt. De gedachte is a.h.w. een matrix, waarin deze zeer fijn materiële energie, die wij astrale wereld noemen, tijdelijk gebonden wordt. Blijft men aan dit beeld denken, dan ontstaat dit beeld als een schijnwerkelijkheid, die echter alleen bezield wordt door de denkbeelden die erin zijn gelegd. Het is een soort machine, die alleen reageert volgens de programmering, die de denkers of gelovigen daarin ingelegd hebben.

Wanneer u denkt aan vrede in het algemeen, dan is dat vaag, daar kun je geen vorm aan geven. Wanneer u denkt aan vrede als een bepaald gebeuren, zit u er al dichterbij. Wanneer u denkt aan vrede als een zeer bepaald punt, van waaruit werkingen op de aarde ingaan, dan zit u optimaal goed, omdat u *dán* een punt hebt, waaruit de ingelegde energie kan stralen. En alle energie van de materie, zeer fijne materie, eigenlijk energie volgens u, maar het is fijne materie, het zijn kleine deeltjes, wanneer die dus vandaar uitgaan, dan ontbindt weliswaar dat centrum zich, maar uw eigen vorm van werking wordt aanmerkelijk versterkt, doordat die energie zich ontladend volgens de werking die in de schil is vastgelegd.

En dan ziet u dus, als u met gedachten een beeld opbouwt, en dat beeld is werkelijk goed, dat het er niet om gaat *wie* het beeld opbouwt, maar dat het opgebouwd wordt. Het ontleent zijn werking niet aan goede of slechte bedoelingen, het ontleent zijn werking aan de existentie van een verwachting plus een wil én een persoonlijke concentratie, die daarop is gericht.

En dat betekent dat daardoor wonderen en echte, niet alleen maar pseudo-wonderen kunnen gebeuren. De mensen die ze beleven, weten vaak niet dat ze zelf mede de leveranciers zijn van de energie, waardoor het mogelijk werd. En wanneer u het dus hebt over mediteren, en gedachtekracht, want daar komt het uiteindelijk op neer, dan is mediteren voor de vrede zinloos, wanneer het algemeen is en niet omschreven. Maar het kan een zeer werkzame kracht, als het, hetzij plaatselijk bepaald wordt, of op bepaalde personen wordt gericht. Voldoende?

❖ *Mag ik wat vragen?*

Natuurlijk.

❖ *Wat u nu nou verteld hebt, doet mij denken aan de gedachtekracht van het gebed, van groepen van mensen die bidden voor andere groepen zieke mensen.*

Ja.

❖ *Wat u verteld hebt, is mij dus duidelijk. Maar daarnaast denk ik: die zieke mensen hebben een karma te vervullen, die hebben die ziekte misschien niet ontvangen, omdat ze ziek*

werden, omdat hun lichaam niet in orde was, maar omdat ze een karma te vervullen hadden, wat ze af moesten maken. (- Ja, ja). Wordt dit karma nou niet onderbroken door de gedachtekracht van die mensen?

Nee. Karma wordt maar al te vaak gezien als een vastliggend programma voor een volgend leven. Maar wat is karma in feite? Karma is geboren worden met een reeks geconditioneerde reflexen die door het vorige leven zijn ontstaan. Het is dus geen vast programma, het is dus wel een neiging in een bepaalde richting. Wanneer je dus zélf verandert, verandert je karma. Karma is geen vaste waarde, karma is maar een programma. Zeg maar een prenatale conditionering van de stof - ik heb daar zo-even als iets over opgemerkt - en daarnaast is karma dus ook voor heel veel mensen helaas een verklaring voor hun eigen onvermogen of onwil om in te gaan tegen bepaalde omstandigheden of lasten. Maar karma is géén dwingende factor. Karma is een conditionering die overwonnen moet worden. Je dus neerleggen bij 'ja', het is dus het karma van de mensen dat 'ie ziek wordt', is dus eigenlijk verkeerd. Die mens is ziek geworden, omdat hij moet proberen het ziek-zijn, niet noodzakelijkerwijze dus alleen de lichamelijke ziekte, te overwinnen. En vrede, rust of evenwicht te vinden, waardoor zijn innerlijk, zijn psyche, met alle factoren in staat is het lichaam betere mogelijkheden tot evenwichtigheid te geven. En dan is bidden net zo goed als mediteren, want wat is bidden eigenlijk anders dan een je concentreren op het hoogste wat je je voor kunt voorstellen om daarin je wens uit te drukken. En als je dat voldoende intens doet, dan geldt nog steeds: 'Vraag en u zal gegeven worden'. Dat is niet alleen maar een mooi woord uit een evangelie, dat is een letterlijke waarheid. 'Klopt en u zal worden opengedaan'. Anders gezegd: úw actie vindt een respons in het onbekende dat wij God noemen en deze respons voert ons tot grotere evenwichtigheid en deze evenwichtigheid is sterker dan de karmatische conditionering. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik het zo stel, maar ik probeer duidelijk te zijn. Is het voldoende?

❖ *Geldt dit ook voor elke genezer, die bezig is?*

Een genezer die bezig is en gelooft dat hij kán genezen en gelooft dat er een kracht is die hem hélpst om te genezen - ik zal u duidelijk maken waarom dat laatste - die is vaak in staat om te genezen doordat zijn wil tot genezen het gevoel van ziekte of gestoord zijn bij de patiënt onderdrukt en daarmee een normalere werkingmogelijkheid voor bijvoorbeeld afweerlichaampjes et cetera in het lichaam mogelijk maakt. Ik heb gezegd: denkt dat hij geholpen wordt. Wij geloven in onszelf, wanneer we op aarde zijn, nou niet bepaald intens. Ja, natuurlijk geloven we dat we gelijk hebben, dat doen we allemaal, maar waarom? Omdat we bang zijn om ongelijk te hebben. En dat is in feite een negatieve en geen positieve reactie. Wanneer ik zeg: God de Heer is hier met mij; hij werkt en hij spreekt door mij, zoals hij door alles kan spreken en werken; en uit zijn kracht en naam doe ik dit of dat, dan is de kans groot dat ik nu plotseling geloof in dat, ja, kom ik weer met die rot naam, superego, vooruit, superego. Iemand heeft die term ooit gecreëerd en ze is bekend. Dan maak je dus in feite gebruik van je werkelijk en voortdurend deel zijn van het kosmisch geheel - op een tijdloos vlak - en verwerft daaruit de energieën, die nodig zijn om datgene te volbrengen, met het kleine deeltje dat je nu 'ik' noemt, als noodzakelijk erkend. Is dat voldoende?

❖ *Het superego waar u het net over had, is dat hetzelfde als ons hogere zelf waar we contact mee krijgen?*

Ja, het hogere zelf kan meer betekenissen hebben en daarom heb ik toch maar de voorkeur gegeven aan de voor mij overigens verwerpelijke term van 'superego'. Want als je superman en super-mouse hebt en weet ik wat nog meer, superkikker, en wat hebben ze tegenwoordig allemaal niet wat super is, superbenzine ook, die stinkt harder, dan moet je zeggen: nee, kijk, de term op zichzelf spreekt mij niet meer aan. Maar wanneer u zegt: hogere zelf, dan hebt u het over een volgend niveau van bewustzijn in uzelf. Het hogere zelf is dus niet de totaliteit, maar een voor u nog net benaderbare factor vanuit uw huidig standpunt en mogelijkheid. Wanneer ik echter zeg: superego, dan bedoel ik: het ik als deel van de totaliteit, altijd bestaande ín die totaliteit en vanuit die totaliteit als een soort pode uitstulpend naar verschillende geestelijke en uiteindelijk ook soms stoffelijke voertuigen. Er is dus tussen beide termen een verschil. Maar onverschillig of u nu streeft naar dat bijzondere ego, het kosmische ego - nou heb ik een term die ik eindelijk aanvaard kan - dat kosmische ego, of dat u streeft

naar uw hoger zelf, in feite bevindt u zich op dezelfde weg. Alleen wanneer u uw hoger zelf bereikt hebt, is er een nog hóger zelf. Wanneer u uw kosmisch ik bereikt, houdt u op te bestaan in elke andere en beperktere vorm. En dat is het verschil tussen de twee. Voldoende?

❖ *Ziet u nog wel een verschil dan tussen het kosmische zelf en de totaliteit?*

Het kosmische zelf is in zoverre te onderscheiden van de totaliteit als een bloedlichaampje te onderscheiden is van het lichaam dat het helpt in leven te houden. M.a.w.: het kosmisch zelf is een functie van een totaliteit die door haar tijdloosheid niet functioneert op een voor ons in stoffelijke woorden uitdrukbare vorm. En daar zitten we dan met de grote moeilijkheid: we kunnen de vergelijking gebruiken en ze hinkt natuurlijk een beetje. Ik zou ook kunnen zeggen: een cel van een weefsel. Een cel van een weefsel zal zich als cel bewust zijn van alle contracties en uitzettingen die in het geheel van een spier plaatsvinden. Zij zal zich misschien bewust kunnen worden uiteindelijk, wanneer er neuronen genoeg in de buurt zijn, van wat nu eigenlijk dat ik aan het doen is. Het zal zich nooit een voorstelling kunnen maken van de wereld waarin het ik zich beweegt. En een kosmisch ik is dus een functie, maar een ook in zichzelf begrensd functionerend deel van een totaliteit die voor die delen onoverzienbaar is. Voldoende?

❖ *U had het zo-even over een voorstelling van God die wij ons maken, dat God geen mens is die kan denken of spreken. Maar ik heb wel eens gelezen i.v.m. de vraag: wat ging er aan de schepping vooraf? De gedachte van God, de wil van God. Hoe moet ik dat dan zien?*

Ik zal proberen om het eenvoudig te maken, want mijn tijd loopt langzaam ten einde. Er is een evenwicht. Verstoor het evenwicht en er ontstaat beweging. Nu kunt u zeggen: die beweging is onwillekeurig, maar wanneer de verplaatsing van het draaipunt tussen twee evenwichtige gewichten door de weegschaal zelf bepaald wordt, dan zouden we kunnen spreken van volitie, van wil. De beweging is dan het gevolg van de verandering. Wanneer wij zeggen: aan de schepping gaat de gedachte van God vooraf, dan nemen wij aan dat er in de totaliteit een beeld is ontstaan van een mogelijke existentie als deel van dit ego, maar nu met een tijdelijke onafhankelijkheid ten aanzien van dit ego in bepaalde functies. Wanneer God zo denkt, dan ontstaat iets, en misschien is dat de eerste Big Bang geweest. Er zijn er meer geweest. Wanneer we ons dan verder afvragen: is het de wíl van God? Ja. Maar denken houdt in: begeren. Begeren houdt in: willen, dus het was ook de wil van God. En dan kunnen we ons voorstellen dat het in fasen verloopt en dat misschien, we weten het niet zeker, die fasen geprogrammeerd zijn in het beeld dat de schepper zich heeft gemaakt toen 'ie de Big Bang veroorzaakte. Maar we kunnen niet zeggen: God heeft deze planeet geschapen precies zoals 'ie is, wás, neemt u mij niet kwalijk - de mensen hebben hem nou verpest, maar goed - en hij heeft dat op een bepaalde tijd gedaan, in zeven dagen. Je kunt wel zeggen: Voor ons mensen zijn zeven belangrijke tijdperken te vinden in het ontstaan van de aarde tot zij leven dragend werd, dat wel. Maar we kunnen dus niet zeggen: het is zo lang geweest of zo lang. En wanneer we dan zeggen dat God het allemaal zo gewild heeft, dan zeg ik: ja, God heeft de condities gewild, dus de mogelijkheid. Het gebeuren dat in het begin waarschijnlijk een automatische is geweest, heeft alle mogelijkheden verder geschapen en zo is bijvoorbeeld de eerste ééncellige ontstaan. Elektrische lading in een zware solutie van zouten, want er was toen nog waterdamp in de lucht en heel weinig water op aarde, er was meer vuur, dan kun je zeggen: ja, heeft God dat zo gewild? In zekere zin: ja. Want het gebeurt binnen de wetmatigheid van mogelijkheden die hij in het éérste ogenblik, let wel, heeft gesteld. En aangezien het binnen zijn wezen is, beheerst hij deze mogelijkheden, maar constateert 'ie ze ook? Wanneer we kijken naar dit heelal en we kijken hoeveel bewoonde planeten er zijn alleen in het melkwegstelsel, dan komen we tot een heel aardig aantal, enkele duizenden. Dat is niet veel op het aantal sterren, maar bij andere sterren is misschien de straling te hard of te zacht, is de samenstelling anders en toch zijn die planeten in hun eigen grootorde ook een soort levende wezens, met een grote afhankelijkheid van de ster waardoor zij ontstaan zijn. Let wel, ik zeg niet waaruit, want dat is niet altijd zeker. Wanneer twee sterren binnen een bepaalde sector elkaar ontmoeten, kan daardoor bij beiden, of bij één van hen een afscheiding van massa ontstaan, welke echter níet voldoende versnelling heeft om op te gaan in de andere zon. Deze ontwikkelt dan in het voorbijgaan van beide zonnen een eigen rotatie en wordt een planeet of in sommige gevallen zelfs een hele reeks van planeten. Dus die dingen zijn er.

Heeft God dat zo gewild? Ja, we kunnen dat zeggen. Maar is het niet eerder de kosmische wetten die God heeft gesteld? Is het niet curieus dat er een soort wet van evenwicht bestaat. Wanneer er aan de ene kant wat gebeurt, zal er aan de andere kant iets gebeuren wat het compenseert. Waarom? We weten het niet. 'Gelijkblijvende velden'. Wanneer er een veld bestaat en het verliest de energie, zal het onmiddellijk beginnen die energie aan te vullen, tenzij geen bron voor energie aanwezig is, dan valt het ineen. En zo zou je een heel aantal van die dingen kunnen noemen. Wetten die je hier op aarde zoudt kunnen controleren, die dus in menselijke termen kunnen worden uitgedrukt. En dan geloof ik, geloof, want ik weet ook niet alles, dan geloof ik persoonlijk dat God een denkend wezen is.

❖ *Hoe dan? Hij denkt toch niet zoals mensen?*
Nee, natuurlijk niet.

❖ *Hoe moeten we ons daar een voorstelling van maken dan?*

Denken in die omvang is voor een mens onvoorstelbaar. Dat in de eerste plaats. In de tweede plaats: hoe denkt hij? Hij is zich bewust. En bewust zijn is in onze termen een soort denken. En in dit bewustzijn kan hij zijn bewustzijn wijzigen, er is dus een volitie, er is wil en deze wijziging weerspiegelt zich dan in datgene wat hij heeft voortgebracht, en deel is van zijn wezen, vergeet dat niet. Het is niet alleen maar: God is alom vertegenwoordig, nee: God is in alle dingen, ja, God is alle dingen. En alleen het beperkte bewustzijn is niet in staat deze verbintenis met de totaliteit voor alle dingen tot het kleinste deeltje toe te beseffen.

❖ *Mag ik nog wat vragen? Er is het spel van het licht en duister. Is dat ook een aspect van het goddelijke?*

Het spel licht en duister is iets wat veronderstelt waarneming van verschillen. Licht en duister, dus straling en niet-straling, want daar komt het op neer, licht is straling omgezet in trilling, en die trilling heeft dan weer een eigen gamma, maar dat is dus iets wat vanuit een bepaald standpunt licht en duister bepaalt. Dit licht en duister wordt overgedragen op bepaalde morele factoren. Zijn ze licht of zijn ze duister? Nee, ze bestaan, want ze zijn waarneembaar. Voor de mens bestaan ze, ongeacht of ze buiten de mensheid om, een illusie zijn of niet. Dan gaat de mens de beoordeling licht-duister hanteren, - ja, ik moet opschieten, ik krijg een tik. Maar de mens gaat dan dus dat licht en duister in feite door een indeling van datgene wat in wezen dezelfde kracht is, voor zichzelf veroorzaken en ziet dan beiden als strijdige factoren, omdat het voor hem de enige wijze is om deze beiden af te meten aan elkaar. Maar duister en licht zijn één en hetzelfde, zolang er potentie is, zolang er kracht is. Want het is niet het werkzaam of niet werkzaam zijn van een kracht, dat bepaalt dat ze bestaan. En de kracht bestaat, dus zijn licht en duister uitingen van de kracht, waarbij de absentie onder bepaalde condities van waarneming van kénbare werking het duister veroorzaakt en het aanwezig zijn van kénbare werkingen de waarneming veroorzaakt. Voldoende?

Ja, u moet mij niet kwalijk nemen dat ik hier ga kappen, maar ik hoop in ieder geval dat ik zo simpel en duidelijk mogelijk heb gesproken. Ik heb geprobeerd u een eerlijke visie te geven zover dit volgens mijn bewustzijn en de mogelijkheden van het medium aanwezig was. Het is dus géén absolute waarheid, maar het is in ieder geval een waarheid die veel verder gaat dan dat wat de meeste mensen voor zich als werkelijkheid erkennen. En door erover na te denken, kunt u misschien die delen waarmee u zich verwant voelt, voor uzelf tot werkelijkheid maken. En al zal dat geen uiteindelijke bereiking zijn - het was het voor mij ook niet -, wordt het in ieder geval een bewustwording. En als bewustwording kan het dan bij enige introspectie toch voeren tot een dichterbij komen bij de werkelijkheid, waarvan we altijd deel zullen zijn en altijd deel zijn geweest.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

VRAGENGEDEELTE

Goedenavond vrienden. Wij draaien er zo weinig mogelijk omheen, als ik het niet weet, zeg ik het u ook. Schriftelijke vragen gaan voor, persoonlijke vragen mogen gesteld worden, krijgen alleen geen antwoord. Gaat uw gang.

- ❖ *Heeft het ongeluk met het vliegtuig in Amsterdam nog een bepaalde 'achtergrond', of is het gewoon dom toeval dat 'ie juist op die plek op die bepaalde flat neerstort?*

Ik zou daar geen definitief antwoord op willen geven. Het is in ieder geval wel zo dat de piloot en de zijnen bedwelmd waren door het vuur wat er brandde daar in dat vliegtuig zelf en dat ze, waarschijnlijk bovendien door de dampen die ze zelf veroorzaakten door het aflaten van brandstof, weg waren. En dat zou kunnen verklaren waarom ze dus niet meer in staat waren om een vrije ruimte te zoeken om de uiteindelijke landing uit te voeren. Dus dat is alles wat ik ervan kan zeggen. Is het noodlot, nou, noodlot bestaat eigenlijk niet, het is gewoon wat men noemt een samenloop van omstandigheden, waarbij de mensen wel of niet slachtoffer worden, mede dank zij hun eigen instelling en hun eigen relatie met de kosmos, maar ja, dat kun je toch als mens niet nagaan, dus zeg maar rustig: het is toeval.

- ❖ *Hebben deze vele slachtoffers van de vliegcrash in de Bijlmer geen geestelijke waarschuwingen ontvangen of was het hun tijd om op deze wijze over te gaan?*

Nou, de meesten dachten niet dat het voor hen tijd was om op te stappen, maar er zijn wat waarschuwingen gegeven, maar een waarschuwing heeft alleen zin als je er op let. En het is een soort mensen dat niet zo graag waarschuwingen accepteert of ze moeten van buiten af komen en dat was helaas niet mogelijk.

- ❖ *Krijgen we dit jaar eindelijk eens een echte winter?*

Als u bedoelt: krijgen we in het aflopend kalenderjaar nog enige kans op bibberaties, is het antwoord: ja. Als u zich afvraagt of er sneeuw zal vallen en zo: zeer waarschijnlijk geen dicht sneeuwdek. Wanneer u vraagt of er vorst zal komen, dan zal er ongeveer half januari, naar ik schat, een periode zijn, waarin wel ijs ontstaat, maar niet voldoende voor een elfstedentocht, want die kunnen niet schaatsen op warm water, dank zij de industrie. Voldoende?

- ❖ *Wat was er eerder, de duisternis of het licht; is het licht uit de duisternis ontstaan of was het er altijd al?*

Duisternis en licht zijn uitingen van werkende en niet werkende energie, of als u het anders wilt zeggen: van waarneembare samenhang en niet waarneembare chaos. Deze beide elementen bestaan altijd en overal en daar waar wij beroerd worden door ordening, zien we licht en waar we het niet zien, veronderstellen we chaos. Voldoende?

- ❖ *Waarom het spel van licht en duister; is het in het geheel de wil van het goddelijke? Ik bedoel ermee: de bewustwording (licht) of de negatieve afgeslotenheid (duister)?*

Ja, als ik wist wat God precies voorhad en wilde, dan zat ik hier niet. Gebruik nou even je verstand. Hoe kunnen wij weten hoe iets, wat we niet eens kunnen begrijpen, wíl! Antwoord onmogelijk. Hoe is de eerste mens ontstaan en hoe hebben de mensen zich over de aarde verspreid; moet men denken aan de 'Out of Africa' theorie? Dat zou je kunnen doen, maar het is niet helemaal juist. Wanneer we ons realiseren dat de Neandertal-mens zowel wordt aangetroffen in Amerika als in China en in Afrika, dan wijst dat erop dat de Neanderthals dus al een rijke verspreiding had. Wanneer we zoeken naar de missing link, dan blijkt dat er enkele soorten zijn die daarvoor in aanmerking zouden komen, maar die vinden we eveneens, zowel in India in de oerwouden, en vooral in het berggebied in de buurt van Nepal, als bijvoorbeeld in Afrika. Dus er is een geleidelijke evolutie geweest, in die zin, dat bepaalde soorten zich óngeveer, maar niet precies in dezelfde tijd, ontwikkeld hebben tot iets wat u als mens zou willen aanspreken. En voor de tijd waren ze iets wat u waarschijnlijk apen noemt. Dus in zoverre heeft Darwin gelijk, dat de mens wel afstamt van de apen, de gelijkenis is er soms nog. We kunnen niet zeggen hoe de verspreiding van de mens plaatsvindt, wanneer we ons niet realiseren dat er sprake is van stammen met verschillende genetische mogelijkheden en achtergronden die met elkaar in oorlog zijn; wanneer we ons niet willen realiseren dat er inderdaad reuzen hebben geleefd, vooral in de buurt van het huidige Maleisië en de Indonesische Archipel. Er zijn vele soorten geweest en uit al deze soorten bij elkaar zijn een aantal soorten voortgekomen die zich nu Homo Sapiens noemen - ik weet niet waarom, maar zij zeggen sapiens - en niet begrijpen dat ze maar een overgangsvorm zijn en dus zich trots tot de kroon van de schepping hebben verklaard. Nou ja, als dat de kroon van de schepping moet zijn, is de schepping een armzalig gedoe. Voldoende?

- ❖ *Waar haalden de Griekse 'natuurfilosofen' hun denkbeelden vandaan, bijvoorbeeld de 'atoomtheorie' van Democritus?*

Nou, die heeft 'ie heel waarschijnlijk opgedaan van kooplieden die toen ook al trokken tot aan de Kalahari toe en aan de andere kant trokken tot aan de Gobi. Er waren namelijk verschillende opvattingen omtrent kleinste deeltjes, maar hun atomen zijn niet gelijk aan de atomen van het spraakgebruik van deze dag. Ze hebben meer betrekking op iets wat moleculen genoemd zou worden in deze tijd. En er zijn in China dergelijke stellingen geweest, ongeveer 6000 jaar voor Christus. Er is een dichter die dan al spreekt over 'die kleinste delen, de bouwstenen waaruit is opgebouwd al wat bestaat'. En nou ja, het is dus een zeer oude theorie en als u denkt dat u met de atoomwetenschap zeer modern bent, dan moet u maar denken: nee, moderner bent u niet, alleen destructiever. Ja.

❖ *Binnen de psychiatrie is er een project gestart in 1989 over 'stemmen horen'.*
Ja.

❖ *Momenteel is er belangstelling en onderzoek naar alternatieve hulp, waaronder de spirituele hulpverlening. Kunt u iets zeggen wat we hierover kunnen verwachten?*

Ja, ik zou het kunnen proberen. In de eerste plaats moet men zich realiseren dat deze stemmen, onverschillig of ze denkbeeldig zijn of een reële oorsprong hebben, als reëel moeten worden benaderd. In de tweede plaats moet men begrijpen dat een dergelijke stem in sommige gevallen ook door anderen kan spreken - bijvoorbeeld een medium - en dat het zelfs mogelijk zou moeten zijn om dergelijke stemmen vast te leggen, wanneer men te maken heeft met een afgeschermdde luchtcondensator, in een kooi van Faraday dan, met ongeveer 1000 volt. Wanneer men dan de verschillen van diëlektrisch geheel dus meet, dan blijkt dat ook daar stemmen mogelijk zijn en dat zijn vaak ook stemmen die iemand dan hoort, ofschoon anderen ze niet horen. Door het hoorbaar maken worden ze realiteit en wordt ook beseft dat ze niet altijd alleen een intern proces zijn. Wat dat betreft zou ik u willen verwijzen naar een werk dat in 1923 in Engeland is geschreven, ik meen dat het een zekere meneer Brooks was, maar ik weet het niet zeker, die dus al met mediums heeft geprobeerd mensen die stemmen hoorden en die bepaalde afwijkingen hadden, geesteszieken, zoals men toen zei in die tijd - tegenwoordig zegt men waarschijnlijk ziekenfondspatiënten - maar dus van hun kwaal kon afhelfen. Het bleek dat zijn benadering bij ongeveer twintig tot dertig procent van zijn patiënten inderdaad een redelijke oplossing, althans een grote verbetering, tot stand bracht. En als men die benadering wederom zou toepassen, zou men veel van 'het stemmen horen' al aanmerkelijk kunnen verminderen. Dan wil ik verder opmerken dat veel van het 'stemmen horen' in deze tijd in feite een gespletenheid van een persoon behelst, welke aan de ene kant een bepaalde leefwijze of leeftrant wil blijven handhaven en aan de andere kant daarmee in innerlijke onvrede leeft. Dergelijke stemmen drijven vaak tot afwijkend gedrag en proberen daarnaast vaak tot geweld of gewelddaden aan te zetten. Voldoende?

❖ *Er is momenteel een groep mensen bezig die de mogelijkheid onderzoeken om een 'alternatief centrum' te verwezenlijken met opnamemogelijkheden voor mensen, onder andere 'stemmenhoorders', die nu vaak ten onrechte op een psychiatrisch ziekenhuis zijn aangewezen en volgestopt worden met medicatie.*

Ja.

❖ *Kunt u ons adviezen geven welke wegen we het beste kunnen bewandelen?*

Nee, dat is een zakelijke kwestie en daar hou ik mij niet mee bezig. Weet u, je kan je geld niet meenemen, het is misschien heel goed om dat even op te merken. Nietwaar, je kan niks meenemen, behalve wat je innerlijk aan kennis, wijsheid en ervaring hebt opgedaan. En daarom houden wij ons niet meer bezig met die zaken. Maar ik zou zeggen: wanneer een gedegen samenwerking tussen een aantal personen ontstaat en een aantal patiënten die ongeneeslijk worden geacht en platgespoten worden, dan wél genezen kunnen worden, dat de psychiatrie en de hele medische wetenschap onmiddellijk in opstand komt en dat is dan het begin van een mogelijkheid om ze te bekeren.

❖ *Ziet u voor de toekomst wel een samenwerking met de reguliere hulpverlening en hoe kunnen wij meer toegang krijgen tot deze samenwerking, afwachtend of actief en hoe?*

Ik zou zeggen: wees actief op uw eigen terrein, maar verwacht niet dat u met open armen ontvangen wordt. Toch ontstaat meer en meer samenwerking tussen paranormaal begaafde en

erkende medici en dat is al een heel goed begin. Daarnaast zal blijken dat vaak de paranormaal begaafden een alternatief is voor bijvoorbeeld veel dingen uit de farmacopoea. Voldoende?

❖ *Zijn emoties per definitie een stoffelijke aangelegenheid; in hoeverre is de ziel hierbij betrokken?*

Het ligt eraan hoe je ze bekijkt. Beleving, daar kan de ziel bij betrokken zijn en ook de geest. Het ligt er maar aan hoe je de definitie hanteert. Wij zeggen altijd: de ziel is de kern van het wezen en goddelijk van aard, geest is het bewustzijn dat zich daaromheen gevormd heeft. Maar goed, andere definities zijn eveneens toelaatbaar, maar dan weet u waar ik het over heb. Dus de geest, zouden we kunnen zeggen, is bij de gevoelens in zoverre betrokken soms, dat ze ze kan instigeren; ze kan ze dus veroorzaken. De gevoelens zelf, zoals u die persoonlijk ondergaat, zijn echter altijd het gevolg van een verandering van werking en evenwicht in de interne secreties, waardoor het geheel van zenuwsignalen, maar ook gevoelsreacties op de buitenwereld meebepaald worden. Voldoende?

❖ *Heeft het zin te proberen emoties te beheersen of moet je ze juist uitleven of compenseren?*

Ja, dat is een hele moeilijke vraag, want het ligt eraan over welke emoties het gaat. Over het algemeen zou ik zeggen: Emoties moeten worden aanvaard voor wat ze zijn; en dan worden ingepast in het kader van een samenleving die in dat opzicht vele beperkingen pleegt te hanteren. Voldoende?

❖ *Iemand heeft volgens mij een storende uitstraling en slechte gedachten. Ik sluit mij daarvoor af tegenover deze persoon, ook geef ik geen antwoord en voorkom dus ruzie. Is zo'n persoon op enige wijze positief te bereiken en te beïnvloeden en is het doelmatig deze persoon met zijn verkeerde denkwijzen rechtstreeks te confronteren?*

Nou, dat laatste, dat heeft weinig zin, dan komt het alleen nog maar verder op de voorgrond. Het beste is: Maak u een beeld van deze persoon zónder die kwaliteiten en straal dit voortdurend uit. Wanneer u dat een langere tijd weet vol te houden, zult u zien dat veranderingen van gedrag en reactie inderdaad langzaam ontstaan. Besef wel dat eenmaal ontstane gewoonten in uiting niet zonder meer verdwijnen, maar dat de intentie en felheid daarachter wel degelijk af kan nemen. Voldoende?

❖ *Bestaat er objectieve waarheid of alleen subjectieve waarheid?*

Zover het mens-zijn en de meeste geesten die ik ken betreft, bestaat er alleen een subjectieve, omdat de objectieve waarheid niet waarneembaar is, tenzij ze in subjectieve beelden wordt vertaald.

❖ *Hoeveel zal de wereldbevolking groeien in het komende decennium en met welk percentage?*

Ik denk een percentage van vier à vijf, dus dat is niet zoveel en we zullen daarna waarschijnlijk langzaam maar zeker een afname zien. Het is zo dat het bevolkingsaantal op de wereld op het ogenblik zodanig hoog is geworden, dat de daardoor ontstane spanningen dwingen tot een beperking van het aantal geboorten en wanneer de mens er zelf niet voor zorgt, dan helpt de natuur wel een handje mee.

❖ *Hoe is uw interpretatie van de laatste Wessac-bijeenkomst?*

Ja, u vraagt mij een persoonlijke interpretatie: tjonge, tjonge, wat een rotzooi krijgen ze daar beneden, maar we zullen er wel wat op vinden. Dat is mijn interpretatie, is die voldoende? Nee, natuurlijk niet, weet ik wel, maar daar gaan we niet zover op door. Nee, dat doen we niet, nee. (Ja, ik zal even die snotkoker moeten leegpompen, want anders dan zit ik hier als snotneus en dat zou het medium mij kwalijk kunnen nemen, al is het maar vanwege de lekkages). Goed, gaan we verder, volgende vraag.

❖ *Wanneer stopt traumatische pijn, hoe een ernstig trauma in het bewustzijn te helen?*

Pijn in het bewustzijn is onbegrensd. Lichamelijke pijn is begrensd. Traumatische pijn kan het best bestreden worden door de erkenning van het trauma, waardoor het mogelijk wordt het van de rest van het bestaan te isoleren. Daarna kan de werking ervan voortdurend verder worden ingeëngd. Een psychisch trauma blijft over het algemeen een mensenleven lang aanwezig, maar het behoeft niet de domineren.

❖ *Hoe is materie ontstaan en hoe blijft het bestaan; moet men daarbij denken aan een soort krachtveld?*

Ja, ja, ja, ja, ja, nou, het is eigenlijk heel eenvoudig. Er zijn kleinste deeltjes en er zijn er bij die nog niet eens ontdekt zijn. Die warrelen rond en gaan met elkaar een binding aan. Dat is een veldbinding of een zwaartekrachtveldbinding, naar gelang u het zoudt willen definiëren. Daardoor ontstaat een magnetisch geheel, wat aantrekking heeft van volgende deeltjes. Zo ontstaan uiteindelijk de primaire deeltjes die u kent als proton, elektron, neutron e.d. en deze gaan wederom onderlinge bindingen aan en vormen zo materie. Wanneer die bindingen moleculair worden, dan hebben we dus samengestelde materie. En samengestelde materie is de bouwsteen van alles wat u als materie kent. Wanneer je zegt: bestaat ze altijd, nee, er is voortdurend baanspringen en baanverdringen in de kleinste delen, althans voor u de kleinste delen, zoals het atoom. En gelijktijdig worden vrije krachtdeeltjes weer aangetrokken en dus gebonden in een baan, waarna ze zich als een zeer klein stoffelijk partikel gaan gedragen. Daardoor wordt de materie voortdurend vernieuwd, ook al merkt u het niet, want de structuur van de vernieuwing zal zich altijd aanpassen aan het reeds aanwezige patroon. Voldoende?

❖ *Hoe kunnen we praten met moeder aarde?*

Nou, ik geloof niet dat u zo hard kunt schreeuwen, maar u kunt leren te luisteren. En als u dan in uzelf reageert op wat de aarde u zegt, dan zult u in vele gevallen het idee hebben dat u een antwoord krijgt. Dat idee is dan uw vertaling van de impulsen die in de aarde spelen. Maar vergeet u één ding niet: de aarde is een planeet en haar gedachtewisseling, haar bewuste gedachtewisseling, is dus tienduizenden malen trager dan de uwe. Voldoende?

❖ *Waarom komt het, dat als we alleen zijn, zo intens gaan voelen, alles lijkt een intense diepgang te hebben. Waarmee hebben we contact, hoe op dat moment je eenzaamheid meer om te zetten tot iets constructiefs?*

Ja, in de eerste plaats: wanneer de indrukken die je normalerwijze bestormen, voor een groot gedeelte wegvallen, zullen de andere impulsen en indrukken die bestaan, geïntensifieerd worden. Die intensifiëring heeft altijd een deel van de bestaande situatie als basis. Wanneer u u alleen voelt, wil dat zeggen dat u een zelfbevestiging zoekt. Zoek in uzelf welke kracht u hebt. Wanneer u naar die kracht zoekt namelijk, voelt u zich niet meer alleen, maar hebt u het idee een functie te zijn van iets anders. Wanneer u dat eenmaal beleeft, kunt u dat vaak omzetten in een gevoelssterkte en een zenuwsterkte, die u dan weer, bij nader verkeer met anderen, toch iets van de vrede laat behouden, die u voor een ogenblik zelf gevonden hebt.

❖ *Voorziet u in de komende jaren nog een beurskrach op een van de grote beurzen?*

Ik dacht dat ze druk bezig waren, maar ik kan mij vergissen, de meeste beurzen zelfs. Japan gaat nog een smak maken. Dat Amerika weer plotseling gaat rijzen, dat verwacht u toch ook niet, onverschillig wie het uiteindelijk wint. En dat de Nederlandse beurs de negatieve tendens zou kunnen bestrijden, is, gezien de afhankelijkheid van Duitsland en Amerika, evenmin waarschijnlijk, want de Nederlandse bank is niet in staat om het buitenland te regeren. Misschien dat de Duitse bank het nog zou kunnen doen wat Europa betreft, maar daar zijn de fransen het niet mee eens, dus het blijft een rotzooitje. Voldoende?

❖ *Er is een grote aardbeving bij de Sint Andreas breuk voorgezgd. Zal dit een zware aardbeving zijn?*

Dat kun je nooit met alle zekerheid zeggen. Ik kan u alleen erop wijzen dat er een aantal aardschokken langs deze fault al geweest zijn, maar dat de spanning en de verschuivingsspanningen, zoals die gemeten worden onder meer in Californië, niet zijn afgenomen, maar eerder schijnen toe te nemen, terwijl de verplaatsing van de controlepunten versneld en niet vertraagd een stilstand gekomen is. Dit wijst erop dat een zeer grote schok noodzakelijk is om de spanning tussen de aardschotsen weer tot norm te herleiden. Het is dus heel waarschijnlijk dat in de komende periode een dergelijke aardschok inderdaad plaatsvindt. Wanneer zij plaatsvindt op het land - en dat is bij die corrigerende kleinere schokken al het geval geweest - dan zou het wel eens héél fataal kunnen zijn, dat krijgt u een beving die verschillende grote steden voor driekwart, nou ja, goed, ze zijn naar de kapper geweest en geschoren.

Zou het een zeebeving zijn, dan is de vraag op welk punt? Het is namelijk mogelijk dat dit gebeurt op ongeveer honderd mijl uit de kust. In dat geval zal de beving minder ernstig zijn, ofschoon voor Los Angeles vooral toch volgens mij wel enige gevaar blijft bestaan en in mindere mate voor San Francisco, maar de vloedgolven die daarna komen, die zouden wel eens heel groot kunnen gaan en eigenlijk lopen van San Diego tot Canada toe. Voldoende?

❖ *Wordt het klimaat in de komende eeuw warmer of kouder?*

Ja, dat is heel moeilijk. Laten we het zo zeggen: Het equatoriaal gebied krijgt met grotere warmte en grotere luchtstuwung te maken. Hierdoor wordt het klimaat van de vaste landen van noord en zuid beïnvloed. Deze beïnvloeding zal zeer waarschijnlijk een sterkere klimaatswisseling tussen zomer en winter dan tot nu toe ten gevolge hebben. En dan weet ik niet of u het dus warmer of kouder noemt, maar het loopt tussen zonnebaden en huidkanker aan de ene kant en aan de andere kant glijbaantje spelen en je nek breken. Voldoende?

❖ *Wat is onze drang naar schoonheid en volmaaktheid?*

Een droombeeld dat wij omtrent ons zelve koesteren en buiten ons proberen te verwezenlijken. Denk er maar eens over na.

❖ *Mag ik een vraag stellen? Ik wilde vragen: we bevinden ons op het ogenblik in de overgang tussen twee tijdperken, het tijdperk van de vissen naar het tijdperk van Aquarius. Wat zal dit voor ons inhouden op spiritueel gebied?*

Op spiritueel gebied houdt dit in dat u sterk zult moeten zoeken naar uw innerlijke kracht, gebruik zult maken van uw aanvoelingsvermogen en geestelijke vermogens om uzelf staande te houden. Het is een werkelijke ommekeer, die aan de ene kant sterke dictaturen op de voorgrond brengt, aan de andere kant zeer chaotische toestanden in het leven roept. En het zal duidelijk zijn dat de eenling daartussen zich moet wapenen door zijn innerlijke kracht en daarnaast door uiterlijke voorzorgsmaatregelen. Voldoende?

❖ *En wat zijn die uiterlijke voorzorgsmaatregelen?*

Ja, mag ik het heel simpel zeggen. Misschien zijn er wel tegen messteken bestand zijnde vesten of iets dergelijks en als het dan 's winters toch koud is, trek dan zo'n ding aan. Het voorkomt dat je overlijdt, omdat je niet genoeg in je beurs hebt.

❖ *Maar we hadden het over spiritueel gebied...*

Op spiritueel gebied; je innerlijke kracht geeft je ook het aanvoelen waar gevaar is en de mogelijkheid om het te ontwijken. Heel simpel.

❖ *De vorige spreker had het over gedachtekracht. Hoe ontstaan dan materialisaties?*

Ze kunnen ontstaan door gedachtekracht. Ze zijn altijd een matrix die gevuld wordt door astrale materie. Maar of degene die de kracht veroorzaakt, stoffelijk is, dan wel geestelijk, is niet altijd met zekerheid te bepalen.

❖ *Bestaan ook mensen die geesten zien in ruimten, waarvan de geesten allang overleden zijn, mensen overleden zijn. Zijn het misschien ook gedachtebeelden van die persoon?*

In heel veel gevallen is het gewoon het aflezen van indrukken uit het verleden, vastgelegd in de materie die hem toen omringden. Wanneer een ander daar binnen komt en hij is daar gevoelig voor, dan herontstaan deze beelden.

❖ *Stress komt tegenwoordig vaker voor dan vroeger. Welke mensen zijn het meest gevoelig voor stress?*

Nou, stress ontstaat niet vaker dan vroeger, maar vroeger zei je niet dat je last had van stress, maar je ging ergens naar een badplaats toe, en als je dan wein, weib und gesang genoten had, dan kwam je terug en dan zei je: nou moet ik er weer tegen kunnen en dan kon je er ook tegen. Stress, de mensen hebben veel meer medelijden met zichzelf in deze tijd en zullen daardoor de spanningen die ze ondergaan, veel meer voor zichzelf etaleren en bestuderen en daaruit ontstaat de grotere stressgevoeligheid van vele mensen in deze tijd. Voldoende?

❖ *Vanmorgen stond er in de krant Trouw een artikel van een medium die een entiteit door gekregen had die zichzelf Paulus noemde en daarbij suggererend dat het de apostel Paulus zou zijn.*

Ja, het had ook de boskabouter kunnen zijn. (Gelach)

❖ *Is het werkelijk Paulus?*

Het lijkt mij onwaarschijnlijk. Je kunt nooit nooit zeggen, maar ik geloof niet dat een apostel Paulus in deze tijd veel te zeggen heeft, vooral omdat hij in zijn eigen benadering, zelfs van de meester, die hij te laat en zonder hem werkelijk te kennen, heeft aanvaard, zodanig ambtelijk was ingesteld, neemt u mij niet kwalijk, dat hij de ambtenarij van de latere kerken in feite heeft veroorzaakt. Dus ik geloof niet dat het iemand is die in deze tijd nou veel te brengen of te zeggen heeft. Maar het is mogelijk en dan is 't de vraag: wat is zijn boodschap, wat zijn de omstandigheden waaronder deze tot stand is gekomen et cetera. Een definitief antwoord durf ik u hier niet te geven. En dat was het laatste vraagje. En als u dat een eenvoudige noemt, dan zou ik wel eens willen weten wat u een ingewikkelde noemt.

We gaan nu sluiten en zoals u weet doen we dat door een improvisatie aan de hand van een drietal woorden, die u zelf kunt opgeven.

Apostel - het gouden licht - vrijheid

Nou, ik zou zeggen:

Een apostel van de vrijheid
moet het gouden licht in zich koesteren,
wil hij geen duisternis brengen.

Een hele mooie, maar daar moet je even over nadenken. Want is het uiteindelijk niet zo:

Wat is het gulden licht,
dat ons omringt en tot ons zingt
en ons vertelt van vrijheid,
van lijden en van pijn,
van dood en leven en van tijd?
Het is het werkelijk zijn.
Maar wie apostel worden wil,
verkondigt wél de leer,
maar leeft ie deze zelve ook?
Of prédikt ie veel meer?
Wanneer je werkelijk apostel zijnd,
het gouden licht beleeft,
dan betekent jouw apostolaat
dat je ánderen het lichte geeft,
dat in je voortbestaat.
En dán, wanneer je zo het licht
door je wezen en je leven,
door al je krachten werken laat
om anderen wat licht te geven,

dan vind je vrijheid.

Want die is geboren uit het eigen zijn,
deel geworden van het al,
de wijn te persen uit het leven,
uit het bewustzijn, uit het streven
om zelf zo gouden licht te zijn.

Ik hoop dat u het ermee kunt doen en voor de kinderen nog een klein snoepje van de week,
het is misschien ook wel aardig:

Er zijn mensen die doen me denken aan vliegen,
omdat ze u alle dingen steeds liegen
over hun eigen deugd en hun kracht,
de volmaaktheid van wat ze hebben voortgebracht.

Maar als u goed naar uw wezen kijkt,
dan blijft er iets achter dat heel veel op het restant van een vliegenlijkje lijkt.

Zo, dat was dan even het snoepje voor de kinderen en meteen de aanloop misschien voor de komende verkiezingen of iets dergelijks. In ieder geval wens ik u dat u in uw eigen leven en vooral in uw eigen innerlijk streven de juiste keuze weet te maken. En dat u daardoor tot apostel van het gouden licht kunt worden, niet door uw woorden, maar door uw bestaan.

Ik wens u allen een goedenavond, veel licht, een goede huisgang en een gezellige nachtrust.
En treedt u toevallig uit, u bent welkom hoor, u weet het, ook al staat de koffie niet klaar.
Goedenavond.